

בס"ד יט' טבת ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 16:34
 צאת השבת - 17:26
 רבנו תם - 17:57
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 750
 @ השבת תחילת פרשיות "שובבי"ם.
 @ ביום ראשון פטירת הרמב"ם ור' יעקב אביחצירא זי"ע
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מפטידון: "דבריו ידמיון"
 (ירמיה א')

פרשת שלח

"וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחוכ"
 במה הרגו? יש אומרים באגרוף, יש אומרים במגרפה של טיט ויש אומרים בשם המפורש. (מדרש)
 יש סבורים כי עשויים אנו לנצח את נוגשינו רק בכח האגרוף. אחרים סבורים, רק בעזרת מכשירי עבודה. אך האמת היא, כי רק בעזרת הקב"ה, בתורה ובקיום המצוות - יכולים אנו להתגבר על אויבינו. גם האגרוף וגם מכשירי העבודה זקוקים לעזרת הקב"ה. (אבני אזל)

מטלניי הפרשה:
 ← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 ← הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
 ← משה במדיין ונישואיו לציפורה.
 ← ה' מתגלה למשה בסנה.
 ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

"וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחוכ"
 מבואר בזוהר הקדוש, שבעת קריאת שמע צריך למסור את עצמו על קידוש ה'. הרמז נמצא כאן בפסוק: "ויפן כה וכה". בפסוק "שמע ישראל" ישנן כ"ה אותיות וכן "בברוך שם" כ"ה אותיות (עם הכולל) בין כ"ה וכו".
 דהיינו בין קריאת שמע לברוך שם כבוד מלכותו, יראה עצמו כאילו אינו בעולם ("וירא כי אין איש"), כלומר, שימסור עצמו על קדושת שמו יתברך.

"ואלה שמות בני ישראל"
 ר"ת ואדם אשר לומד הסדר שנים מקרא ואחד תרגום בקול נעים ישיר יחיה שנים רבות ארוכות לעולם. (בעל הטורים מובא בחומשים ישנים).
"והקה האשה הילד ותניקהו"
 משה לא רצה לאכול בתחילה גם מאמו יוכבד, כי המצריות ניסו להכריחו לאכול וסגרו את פיו בכח, אך בכל זאת נשארו כמה טיפות חלב מהמצריות על שפתיו, ולכן לא רצה לאכול בתחילה מאמו, משום שמיד כשיפתח את פיו יכנסו לתוכו הטיפות של המצריות, ואמו הרגישה בזה לכן ותניקהו דהיינו שניקתה את שפתיו מהטיפות האלו, וזה שאמר "ותניקהו" פירוש ותנקתה את שפתיו. (מפרשים).

"ויאמר אלקים אהיה אשר אהיה" (גי י"ד)
 כיוון שמשה רבנו היה כבד פה וכבד לשון לא היה יכול לבטא אותיות דטלנית, ובכל שמות הקודש וכינוייו תמצא אותיות אלו. לכן טען משה: "יאמרו לי מה שמו, מה אומר אליהם", איך אומר להם שם המפורש? על זה אמר לו הקב"ה: אהיה אשר אהיה. שם אהיה תאמר להם שבוזה אין אותיות דטלנית.

"ויאמר מלך מצרים למילדות העבריות" (א' ט"ו)
 בכל מקום שנאמר: עברי בספר בראשית, מתרגם אונקלוס: עבראי. ויגד לאברהם העברי (בראשית י"ד) ושם אתנו נער עברי (בראשית מ"א). אך מספר שמות ואילך מתרגם אונקלוס עברי = יהודאי, כמו בפסוק זה: "למילדות העבריות". וזה לפי המדרש בבראשית רבה צ"ח על הפסוק: "יהודה אתה יודוך אחיך" - כל אחיך נקראים על שמך. אין אדם אומר ראובני אני, שמעוני אני, אלא יהודי אני. (לשכות הסופר)

"ויאמר אל אחיו וירא בסבלותם" (בי י"א)
 "וירא בסבלותם" - יש שבאים לישראל ורואים רק חטאים ועוונות. לא כן משה, כשיצא אל אחיו ראה את סבלם ולא את עוונותיהם. משה לא חיפש את חטאי ישראל, לא ראה אותם כלל, אלא רק "וירא בסבלותם" את צרות ישראל. (האדמו"ר ר' אהרון רוקח)
"והקה צפרה ציר"
 שואלים מאיפה ידעה צפורה לקחת צור למול? אלא שהיא הבינה זאת משמה, שבתוך המלה צפורה יש 2 תיבות: צור וגם נשאר אותיות פה בגימטריא 85 כמספר מילה.

"ויאמר מלך מצרים למילדות העבריות" (א' ט"ו)
 בכל מקום שנאמר: עברי בספר בראשית, מתרגם אונקלוס: עבראי. ויגד לאברהם העברי (בראשית י"ד) ושם אתנו נער עברי (בראשית מ"א). אך מספר שמות ואילך מתרגם אונקלוס עברי = יהודאי, כמו בפסוק זה: "למילדות העבריות". וזה לפי המדרש בבראשית רבה צ"ח על הפסוק: "יהודה אתה יודוך אחיך" - כל אחיך נקראים על שמך. אין אדם אומר ראובני אני, שמעוני אני, אלא יהודי אני. (לשכות הסופר)

פינת הניבים והפתגמים
פקצף על פני מים = משל לדבר שאורך חייו הוא קצר ביותר.
דוגמה: הלואי והמלחמות ביינינו לבין מדינות ערב תחלופנה פקצף על פני המים.
מקור: נדמה שומרון מלכה, פקצף על-פני-מים [הושע י ז]. (ניבוכד)

הסירו מכול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

שיבושים ת"ת

ראשי תבות של שמות הפרשיות ש'מות ו'ארא ב'א ב'שלח ייתרו מ'שפט'ים ת'רומה ת'צוה. בשנת העיבור רגילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' בשבוע כשקורין הפרשיות האלה. לפי שהשנה ארוכה ויש יותר מחצי שנה בין בה"ב שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (ע"י מטה משה בשם מהר"ש).

יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שובבים** ובשנה מעוברת מוסיפין **ת"ת** (מג"א סי' תרפ"ה סוף). ובחרו הפרשיות שובבים ת"ת לפי שבהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ות"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו: **בפרשת שמות** יתבאר ענין הגלות וסגופים וימררו חייהם וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכוך והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת.

פרשת בא עניין העבודה.

פרשת בשלח עניין התפילה.

פרשת יתרו מתן תורה.

פרשת משפטים דינים, **פרשת תרומה** נדת הלב בצדקה. **פרשת תצוה** בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (של"ה ש"ו ע"ב).

"בניך כשחילי זחיים" - חינוך

האם נכון לשתף ילדים בתפילות מיוחדות על הגשם ועל יתר צרות הציבור? לכאורה, התשובה פשוטה: מדוע לא? מדוע לא לערב אותם בעייני הציבור?! מדוע לא לחנך אותם לשפוך את שיחם בפני ה'?! מדוע לא לחנך אותם שהכתובת היא ריבונן של עולם?! אם כן, מה המקום להתלבטות בנושא זה?

ההתלבטות היא האם לחשוף את הילדים לצרות הקיימות? אין תפילה אלא מעומקא דליבא, אין תפילה אלא אם כן חשים באמת את הצורך להתפלל. על מנת שהתפילה לא תהיה כ"משאוי" צריך להתפלל לחוש חסרון גדול שאותו הוא מבקש בתפילתו שה' ימלא. אין כל טעם לבקש מילדים להתפלל אם אינם יודעים למה ומדוע. לכן, לפני התפילה צריך להסביר לילדים את עומק הצרה ואת גודלה, המביאים אותנו לקבוע תפילה מיוחדת, על מנת לפתוח את דלתות השמים הנעולות. וכאן מקום ההתלבטות: מחד - יפה מאוד לחנך את הילדים להתפלל. נפשו של הילד היא רכה, וכל חוויה שהוא חווה חוררת קו בפניו. ככל שהחוויה סוערת או מרגשת יותר, כך חריתה עמוקה יותר.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשיעור ארגון "אברהם יג"ל" משדך בלויין **בל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"צחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לשיעור

בבית משפחת המנוח מרדכי יעקובי ז"ל ברח' האמוראים מתקיימת משמרה בשבת בשעה 12:00 שיעור ותהילים לנשים בשעה 13:30 וכן תפילת ערבית במוצאי שבת. **כל הציבור מוזמן**

מרכה והלחמה איתנה

שיעור מעניין ומרתק מפי פה מפיק מרגליות הרב **שמעון סיגאוי הי"ד** מתקיים כל בוקר בכולל "אור ודרך" שיעור ב"עין יעקב" בשעה 10:30-09:30 **הלכות דברי תורה בשעה 12:20 מנחה ב-12:40**

ברכה והצלחה

לרחמים ואסתר לפר"י הי"ד על זיכוי הרבים. שיזכו לאושר ופרנסה טובה, משאלות ליבם לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה

ל"צבי בן קריינא-דבורה שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו. ורפואה שלימה והצלחה **לקריינא-דבורה** בת לאה מנב"ת ופרנסה טובה וברכה **לאב"ר בן צבי** שיזכו לשפע ונחת.

ברכה והצלחה

למשפחת שמואליאן היקרה צוות העלון "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות **הבחור הצנוע והענו שמואליאן ז"ל** בן מרגלית שתחיה שנפטרה השבוע י" טבת נשגד תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

ברכה והצלחה

י"צחק יוסף אהר"י על זיכוי הרבים. שיזכו לאושר ופרנסה טובה, שיתגשמו כל משאלות ליבם לשנים רבות וטובות **וזיווג הגון במהרה** והצלחה לבניהם.

ברכה והצלחה

רפואה שלימה **לא"יילה ג'אטה** בת ציפורה ועמנוס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **נא להתפלל לרפואתה**

ברכה והצלחה

למשפחת כהן-זדה היקרה צוות העלון "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות **הישר והענו שלמה כהן-זדה ז"ל** בן זליכה ז"ל שנפטרה השבוע י"א טבת נשגד תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

כל הישועות והברכות

ל"ברשי"ן וסימה אהר"ן הי"ד שתדעו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם **שיזכו לזרע קודש בר קיימא** במהרה ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר, פרנסה טובה לאורך ימים ושנים טובות ונעימות.

מרכה ואח"כ אפי"ט

ל"רבי ועזרת ה"ן נ"י יה"ר שיעלה להולדת ה"ן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה לשמעון ושרה יוספי **לצמח ודבורה סבן הי"ד** שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

לע"נ הישר והענו

שלום עובדיה ז"ל בן **כמיסה ז"ל** נפטר כג' טבת תש"ס **יום רביעי פקידת שנתו**

לע"נ החסיד והצנוע

אהרונ יעקובי ז"ל בן דניאל ז"ל נפטר י"ט טבת **בשבת פקידת שנתו**

שבת שלום זמבודך

בריאות והחלמה איתנה :

משה נאמן בן מרים הי"ד מרדכי עמרני בן רבקה הי"ד בנהור (בני) חי בן אירן הי"ד ישראל פרג"י רפאל בן מרים הי"ד יצחק-חי כהןזדה בן פרידה הי"ד הגנזרי אברהם בן חאנוס הי"ד באבאי באבאי בן מורווי הי"ד	גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ד שרה בני לארי בת רבקה מנב"ת נעה באבאי בת מיכל מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת	שבתי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים גוהר ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל	מרבית מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
---	---	---	---------------------------------

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני בציעת הפת

א. יבצע ממקום שהפת נאפה יפה ביותר, ואם הפת נחרך קצת בעת האפייה מתחתיו, לא יחתוך מהחלק השרוף, אלא יחתוך מהחלק שנאפה יפה, כדי שהברכה תהיה על פת נאה. [ילקוט יוסף, חלק ג' דיני ברכת המזון וברכות עמוד קב].

ב. יחתוך מעט מהלחם, ויתחיל לברך, ואחר סיום הברכה יפריד החתיכה לגמרי מהפת. אך בשבת ויום טוב, לא יחתוך כלל קודם הברכה. ומכל מקום אם שכח וחתך מעט מהפת בשבת ויום טוב, לא הפסיד על ידי זה מצות לחם משנה, שכל שאוחז בפרוסה ושאר הככר עולה עמו הוי כשלם. [ואם אין לו לחם משנה בשבת, יבצע על פרוסה]. [ילקו"י שם עמוד קיב. וע"ש בהערה].

ג. לא יחתוך את הלחם בשעת הברכה עצמה, דלכתחלה אין לעסוק בשום דבר בעת שמברכים, אפילו תשמיש קל כזה. אולם מעיקר ההלכה כל הקפידא בזה היא בברכות דאורייתא, כמו ברכת המזון, או בתפלת שמונה עשרה, אבל בברכות דרבנן מעיקר הדין אין איסור להתעסק בתשמיש קל, אך בכל זאת ראוי ונכון להחמיר בזה גם בברכות דרבנן. [ילקוט יוסף, ח"ג עמוד קג בהערה].

ד. אם יש לו פת שלם מצוה מן המובחר לבצוע עליו גם בימות החול. [ילקו"י שם עמ' קג בהערה].

ה. יברך "המוציא לחם מן הארץ", ויתן ריוח בין לחם לבין "מן הארץ", ואם בירך מוציא לחם מן הארץ, יצא. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קג].

ו. לכתחלה יברך במקום הסעודה, אך בדיעבד אם בירך על הלחם במקום אחד, וטעם מהלחם, וממשיך בסעודתו במקום אחר, אין בזה קפידא. [ילקו"י, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קד בהערה].

ז. אחר שבירך "המוציא" יאכל מיד, ולא ידבר בין הברכה לטעימה. ואם שח יחזור לברך, אלא אם כן דיבר מענין הסעודה, כגון אם ביקש שיביאו לו מלח כדי לטבל בו הפת, או ליפתן, וכדומה. אולם לכתחלה לא יפסיק לדבר גם מענין הסעודה. [ילקוט יוסף, דיני ברכות עמוד קד].

ח. לא יתחיל לברך קודם שיתפוס בידיו את הלחם, וטוב שיתן ב' ידיו על הפת בשעה שמברך. ונהגו לטבל הפת במלח. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קו בהערה].

ט. מי שיש לו בתי ידים [כפפות] הנכון הוא להסירן בעת שמברך המוציא. אבל מי שיש לו גבס בכף ידו, מותר לו לבצוע על הפת, ואין צריך ליתן לאחד מבני הבית שיבצע על הלחם. [ילקוט יוסף, שבת כרך א' עמוד שי, סי' רעד סעיף יד].

י. לאחר שבירך המוציא יאכל מיד, ולא יפסיק אפילו בשתיקה בין הברכה לטעימה. [שלכתחלה אין ראוי לשהות בכל ברכה בין ברכת המצוה לעשייתה, אפילו בשתיקה בעלמא, שיעור כדי אמירת "שלום עליך רבי"]. ולכן מה שיש נוהגים בשבת שאחר ברכת המוציא פורסים בסכין את כל הפת, להכינו לבציעה לכל המסובים, ורק אחר החיתוך טועמים מהלחם, אין נכון לנהוג כן לכתחלה, אלא מברך יטעם מעט, ואח"כ יחתוך לשאר המסובים. [ילקוט יוסף דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קו].

יא. היו מסובין יחד, ונתכוונו לצאת ידי חובת ברכת המוציא בברכת הבוצע, אין לשומעים לענות "ברוך הוא וברוך שמו" אחר הזכרת ה'. וצריכים כל השומעים לשתוק עד שיטעמו מהפת, ולא יפסיקו בשיחה בין שמיעת הברכה לטעימה. ואם הבוצע טעם מהפת, והמסובים דיברו בין הטעימה לברכה, לא יחזרו לברך. וטוב שיהרהרו הברכה בלבם. אבל אם השומע דיבר קודם שיטעם הבוצע, חשיב הפסק וצריך לחזור ולברך. ואם אחד מהמסובין אכל, אף על פי שעדיין לא טעם המברך, יצאו כולם ידי חובתם, ולא הוי הפסק. ואם המברך דיבר דברים בטלים מיד לאחר הברכה, קודם שטעם, וגם המסובים עדיין לא טעמו, המברך צריך לחזור ולברך אחר שעשה הפסק בין הברכה לטעימה, אבל השומעים שלא דיברו אינם צריכים לברך, אלא יטעמו מהפת על סמך ברכתו של הבוצע. [ילקוט יוסף, דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קו, הליכות עולם חלק א' עמוד שמז].

"מכל מלמד" השכלתי...

כה הדיבור - פרשת שמות

כשנפטר יעקב אבינו ע"ה נסתתמו עיניהם וליבותם של ישראל והחל השעבוד. תורה מה תהא עליה? מתי יש זמן ללמוד שגוברים הייסורים על עם ישראל? בא הפסוק "ואלה שמות בני ישראל הבאים" = ר"ת **שובה** עד השם אלוקיך, עד דכדוכה של נפש. ראייה מהפסוק

ואלה שמות בני ישראל הבאים = ס"ת **תהלים**... ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף", רב אמר חדש ממש ושמואל אמר גזרותיו חדשים, "אשר לא ידע את יוסף" = ס"ת **עראפת**.

האם נשאר צאצאים ממצרים שעד היום האנו סובלים מהם? ידוע שבכל דור ודור עומדים עלינו לכולותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. פעם זה פרעה פעם זה עראפת. לעניות דעתי למה קם בכל דור **פרעה=העורף**. דהיינו שעם ישראל מקשה

עורף ולא עושים תשובה. הגזירות הם אותם גזרות והרעיון הוא משותף להשמיד את עם ישראל חלילה. "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד" = **אדם**. כשאדם או קבוצה או עם גדלים, צריכים להזהר מעין הרע ורמז מהפסוק "ויאמר אל עמו הנה עם רב ועצום ממנו". ראה פרעה שמתעצמים, רצה לפגוע בהם

בעין רעה "ויאמר אל עמו הנה" = ר"ת **עין הרע**, ידוע שהסמוי מן העין יש בו ברכה. "הבה נתחכמה לו פן ירבה", דהיינו נעצור את ההתרבות של עם ישראל. איך? הנה **עם בני ישראל** = ס"ת **מילה**. ידע פרעה שכל בן נכנס לברית, אז נגזור על המילה וכך נעצור את ההתרבות. ששם כנראה יצאה הגזירה "כל הבן

היאורה תשליכון וכל הבת תחיון..." "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ... ויקצו מפני בני ישראל", אל תקרי **ויקצו** אלא **ויצקו** את ילדי ישראל במקום לבנים. אבל לא הבין פרעה שיש לעולם בעל הבית והוא מסובב את הכל ובתוך ביתו של פרעה, גדל מושיען של ישראל. בברית בין הבתרים נרמז הזמן והמושע של ישראל.

"רדו שמה". **רדו=מאתיים ועשר** זמן השעבוד. **שמה=משה** גם המושיע. שנזכה לגאולה במהרה בימינו אמן. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

"המזונות המרפאים"

טיפים לניקוי רעלים מהגוף בחורף

א. פתחו את הבוקר עם כוס מים ומיץ מחצי לימון טרי.

ב. שתו כשני ליטרים של מים ביום. לא בבת אחת, אלא לאורך כל היום.

ג. כדי לא להעמיס על מערכת העיכול, אל תאכלו הרבה אכלו מנה קטנה מדי שעותיים שלוש.

ד. שתו לפחות פעם ביום כוס מיץ ירוק. למשל: תפוח, מלפפון, מעט לימון, פטרוזיליה, קייל.

הכינו את המיץ בבלנדר (על בסיס מים).

ה. אכלו תפוח או שניים ביום (מסוג גרנד סמית).

ו. שלבו בתפריט כמה שיותר עלים ירוקים. תבלו סלט עלים ירוק במעט שמן זית ולימון סחוט.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הנדר

ארוסתו, עלתה שוב ושוב אל מול עיניו. בחלומותיו ראה את עצמו עומד מתחת לחופה, כשנחמה לצידו וכל גדולי הרבנים וראשי הישיבה מסביבו. טקס הקידושין עומד להתחיל, אך לפתע מופיע בריצה ילד קטן וצועק:

אבל הוא פושע, הוא נדר נדרים ולא עמד בהם. הגיע אסף לביתו של רב השכונה, ושח לו את סיפור המעשה, אך למרבה הפתעתו ענה לו הרב: "לא אוכל להתיר לך נדר כזה. אני פשוט מפחד מחומרתו הרבה". הרב הוסיף: "אני מציע שתיסע לביתו של 'גדול הדור', אמור שם כי יכניסו אותך דחוף, ושנשלחת על ידי".

נסע אסף לגדול הדור והקיטש בדלת. המשב"ק (המשמש בקודש) של הרב עמד בפתח, ושאלו למבוקשו. אסף מלמל שנשלח על ידי רב השכונה. ה'משב"ק' הכניסו לחדרו של הרב. הוא לא העז להרים את עיניו אל הדמות המרוממת והנשגבה שאותה ראה עד כה בעיקר רק בתמונות.

סיפר אסף לרב על נדרו וכשסיים את דבריו, שמע את הרב אומר: "שלוש שעות טלוויזיה. לא פשוט, ובכל זאת יגיבורי כוח עושי דברו". אבל להתיר נדר זה לא עניין פשוט. אתה הרי בחור ישיבה, אתה יודע זאת".

אסף ידע בדיוק על מה מדבר "גדול הדור". נדר אינו מתבטל - אלא בחרטה ופתח. כלומר, נודר הנדר נדרש להתחרט על ביצוע הנדר, אך על בית הדין צריך למצוא גם איזשהו "פתח" - נקודת חולשה שעליה לא חשב

הנודר בשעת הנדר. אסף גם ידע מה עומד מאחורי הלכה זו: כאשר מזהה הדיין משנתה כלשהו, שעליו לא חשב הנודר בשעת נדירתו, הרי שיכול הוא להניח כי אילו היה מודע לזה בשעת הנדר, לא היה נודר, וכעת משנודע לו על כך, נדרו בטל ומבוטל לכתחילה.

המחשבה הזו עברה במוחו הלמדני כהרף עין, אך לא היה מסוגל לספק לכבוד הרב איזשהו רעיון ל"פתח". הרב חש בדומה ואמר לאסף: "אני יוצא להתייעץ עם בית הדין, ואודיע לך על החלטתי".

הדקות הלפו, ואסף שחש כי הוא שוהה בחדר כבר ימי דין ארוכים, נקרא לחדר הסמוך של בית הדין. משני צידיו של הרב ישבו שני דיינים חמורי סבר. אסף ישב כשגבו כפוף, ושמע את קולו של הרב: "לא הצלחנו למצוא לך, בחור יקר, פתח 'רגיל' להתרת נדרך. אבל נסתרות דרכי ה', ואירע עמנו בזה הרגע מעשה השגחה. נערה חסודה, בתו של רב ידוע, נדרה נדר דומה לשלך, והיא כולה מרטטת וממרטת בבכי בבקשה שנתיר לה את נדרה. האם תוכל לומר לנו בבטחה, כי לו היית יודע שגם בת ישראל יראת שמים תתקשה להתמודד עם נדר דומה, לא היית נודר?"

אסף השיב בתקווה, כי הוא חושב כך. הוא אכן לא מאמין שנערה נקיית דעת ותמת לב, תגיע בכלל להחלטה על ביצוע נדר כזה.

"הכניסו את הכלה עם נדר הסרטים", הורה הרב. הדלת נפתחה ו... נחמה, ארוסתו של אסף, עמדה בפתח. הדממה שעמדה באוויר הזכירה את האווירה של רגעים גדולים המקדימים את פסקי הדין ההיסטוריים, ואחד הדיינים שהבחין במתח שתלוי היה באוויר, שאל: "יש איזושהי בעיה עם הנדר?"

הרכין אסף את ראשו וענה בהיסוס, "לא אין שום בעיה. לא יכולתם למצוא לי 'פתח' טוב יותר??"

(אם יש לכם הערות או הארות ואפילו סיפור מרגש ומעניין, נא ליצור קשר טלפוני עם מערכת העלון ונשמח לפרסמו).

עד לפני ארבע וחצי שנים היה אסף בחור הישיבה המבריק אך בקושי נער דתי. את כיפתו הקטנה שנהג לחבוש לבית הספר, היה שוכח פעמים רבות כשיצא מהבית, ואת דפי הגמרא לא ראה מעולם בבית הוריו. אך אין לבוא אל אסף בטענות על כך. הוריו אמנם מוגדרים כדתיים, אך מעולם לא היה מטיב זה דומיננטי בחייהם. אביו היה נוהג לילך מידי שבת בערב לבית הכנסת, אך מעולם לא עשה מזה עניין, ואמו לא כיסתה את ראשה בפאה או במטפחות, כמקובל.

כשהיה אסף בן שבע-עשרה חל המפנה. היה זה לאחר שהשתתף בטיול מאורגן, שארגנה קבוצה של כמה עשרות בני ישיבה נבונים, מחוננים שבראשם עמד רב כריזמטי. נאומיו, והלהט הכביר שבו, סחפו את רוב המשתתפים. חלק גדול מהבחורים החליטו להתחזק וללכת לישיבות המיועדות לבעלי תשובה. אחדים, ביניהם אסף, בחרו לפנות לישיבה גבוהה מובילה, המיועדת לבחורי ישיבה רגילים מבטן ומלידה.

הימים והחודשים עברו על אסף כבחלום, ונדמים היו בעיניו כימים אחדים באהבתו את התורה. אסף ידע כי ימי "בין הזמנים" - ימי הפגרה של חודש ניסן קרבים והולכים וכל בחור שב אל בית הוריו. אסף, על אף געגועיו להוריו, ידע כי בביתם מצוי מכשיר הטלוויזיה, ממנו ניסה להתחמק ללא הצלחה.

למרות הלוגיקה שאותה ניסח לעצמו, לא הצליח אסף להתגבר על יצרו, ותמיד היו אלה התכניות שהחזירו אותו אל הספה שמול מסך הטלוויזיה. כך כמעט נגוזו שישה חודשים של השקעה אינסופית בלימוד, והתעלות רוחנית.

אלא שהשנה תחושתו של אסף הייתה כבדה מתמיד. חודשיים קודם לכן נחגגו אירוסיו עם בחירת לבו ברוב פאר והדר. הכול דיברו באירוסין. אסף היה בחור שנחשב ל"סחורה מבוקשת" בשוק המשודכים ולאחר עונת שידוכין לא ארוכה בחר אסף בנחמה (נחמו), בתו של ראש כולל גדול ומוכר. כעת ידע אסף, כי אם יגיע לביתו וייתן לאצבעותיו חופש בחירה על כפתורי השלט - לא יוכל לשאת את פניו אל עבר ארוסתו החסודה. מה תאמר על חתנה המהולל, השקדן המופלא, אשר מבלה שעות ארוכות אל מול המסך הקטן.

התהיות וחיבוטי הנפש ייסרו את לילותיו של העלם הדואב, עד שלפתע נצנץ רעיון נפלא במוחו: הוא יידור נדר. שכבר אמרו חכמים: "הרואה סוטה בקלקולה, ידיר עצמו מן היין", והמכשיר והמסך לא טוב מן היין, ובטח שלא מן הסוטה. אמנם נדר אינו עניין פשוט, אבל הדחף וחיבוטי הנפש היו חזקים מכל חשש.

לאחר שהתייעץ עם מספר תלמידי חכמים ופתח ספרים, עלה בידו הנוסח הבא שעשוי היה לחייב אותו, אך גם "לכסות" אותו: קונים עלי מכשיר הטלוויזיה לראיה בו יותר מ-ג' שעות לתקופת בין הזמנים של חודש ניסן". רשם אסף את הנוסח על דף מעוטר, וקרא אותו בטקס חגיגי ומצומצם, ואבן נגולה מליבו.

ימי בין הזמנים הגיעו, ואסף ידע כי למרות איסור הנדר - הרי שלוש שעות עדיין מותרות לו. הרבו של הנדר התלוי לו מעל עיניו היטיב עם ליבו, והוא הרשה לעצמו להציץ מידי פעם ב"חדשות", כששעון גדול מונח לו כנגד עיניו. אלא שכמו על פי תסריט כתוב מראש, עבר אסף (לדעתו) את שלוש השעות המותרות, וחשש

כבד החל מטפס במעלה נפשו, שכן ירא שמים היה, וידע את חומרתו של איסור הנדר. גם דמותה של נחמה